

Nostre Ideal

PUBLICACIÓ MENSUAL DE CULTURA

Redacció i Administració:
Jaume I, 98

Número solt 15 cts. — Subscripció
anual 1'50 ptes. — Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

La Lliga Regionalista

Fou la «Lliga Regionalista» un dels blancs preferit d'aquells oradors republicans catalanistes que en els darrers mesos vingueren a engrascar a la nostra joventut.

Eren els paràgrafs dirigits contra aquesta forta entitat els que obtenien més aplaudiments de la part més jove del públic. Feia l'efecte però, que la majoria dels que aplaudien no tenien pas un concepte gaire exacte de lo que és la Lliga Regionalista i s'han enterat molt poc de la veritable història de la seva actuació. Per això avui volem parlar-ne una mica per si algun volgut lector vol atacar la Lliga pugui fer-ho d'aquí endavant amb més coneixement de causa.

La Lliga no fou constituïda ni per portar la República ni per conservar la Monarquia; ni per portar els sacerdots al govern de l'Estat ni per servir-los al poble sobirà rostits a la brasa; ni per anar contra els interessos del capitalista ni contra els de l'obrer. La seva finalitat la diu ben clarament l'article primer dels seus Estatuts: «Es objecte de la Lliga Regionalista, la defensa dels interessos i la reivindicació dels drets de Catalunya per tots els mitjans legals per a conseguir l'autonomia del poble català dintre de l'Estat Espanyol».

Per a ésser a la Lliga doncs cal només tenir per objectiu en política aquest mateix que té aquesta associació. Tant s'hi és admès essent republicà com monàrquic mentre es postposin aquestes idealitats als interessos de Catalunya i a la consecució de la seva autonomia. Tant se'n pot ésser essent catòlic com lliurepensador perquè tots dos poden ajudar a la marxa ascendent de la nostra terra. Hi és admès l'obrer catalanista i els directors de la Lliga no són tan ximplers, i bon xic se'n falta, per a re-

fusar en la seva actuació en pro de Catalunya el concurs valuós del capitalista amb la seva influència personal i el seus cabals.

Molts fabricants catalans, els que més es recorden dels seus deures cívics, figuren en els rengles de la Lliga. Per aquest fet se l'ha titllada d'excessivament burgesa. Defensant els interessos de Catalunya; oposant-se sempre a que fos massa rebaixada la barrera duanera protectora de la nostra indústria els homes de la Lliga al defensar la riquesa catalana han beneficiat evidentment els industrial catalans. Però tampoc hi ha cap dubte que igualment han beneficiat a l'obrer català. ¿Es que hi ha algun sindicalista que creu tan treballadors als burgesos que sense un guany probable aixecarien també les seves fàbriques i les engrandirien? Ni voldrien ni podrien. Tot fabricant, si està content dels beneficis de la seva indústria, mira d'eixamplar-la, de lo que en resulta un augment de la demanda de braços, i tinguin present els treballadors que mai guanyaran cap vaga motivada per una demanda d'augment de jornal si l'industrial a qui va dirigida té els beneficis massa limitats.

Els homes de la Lliga han contribuït doncs, a que molts hagin trobat a Mollet la manera de guanyar-se la vida i que hi cobrin un jornal més alt que el que regeix en moltes altres regions i hi puguin portar millor vida.

I la Lliga no té cap culpa si els més potents per la seva major instrucció estan més en la possibilitat d'apreciar la seva actuació.

Nosaltres desitgem que abaixant el preu de la vida o augmentant el preu dels jornals sempre que sigui possible i amb les reformes socials que siguin convenientes, cada dia major nombre d'obrers i pagesos disfrutin de millor benestar però cal tenir ben present que ningú es sentirà atret a establir noves indústries que a tothom han de beneficiar, si sovintegen mas-

sa les lluites socials i en elles hi ha perill de la vida. Per això més que de la lluita som partidaris de l'harmonia i de la pau social.

Un llibre voluminós caldria escriure per a defensar aquesta entitat, que porta ja més d'un quart de segle de lluita en defensa de la nostra terra, dels atacs innombrables que en aquests darrers temps li han estat dirigits. Per acabar sols direm que dels seus homes, tan bescantats, no en coneixem cap de perfecte però que en conjunt res han de témer, ans al contrari; de la comparació amb els seus enemics.

JOSEP SANS I ROSSELL.

Les eleccions

Per fi van a ésser convocades pel primer de març les eleccions de diputats a Corts. Pocs setmanes faltaran per a fer vuit anys des de les darreres.

No hi ha dubte que per l'especial situació política que travessa Espanya les Corts que van a reunir-se haurien de resoldre greus problemes i per això les eleccions que anem a celebrar seran transcendents. En elles hauria de quedar definitivament arreconada la vella política i el nou Parlament hauria de marcar una nova orientació.

S'ha dit i repetit que hi ha avui a Espanya un gran ambient republicà. Que n'hi ha més que no n'hi havia en 1923 és ben notori, però també sembla que no és prou dens per a imposar-se. La conducta dels republicans ens ho demostra. Han provat de fer una revolució per a portar la República i aquest intent els ha fracassat i els ha fracassat principalment perquè no ha trobat en el poble el calor necessari. Al determinar-se a fer us de la força armada per a portar un canvi de règim han demostrat no creure prou en la popularitat del seu moviment. Quan un desig és sentit per la gran majoria del poble es demostra com demostrà la seva generalitat el moviment solidari de Catalunya, abassegant la quasi totalitat de la representació parlamentària, lluitant contra tots els caciquismes.

Sembla que a tots els demòcrates hauria d'alegrar nos de que el primer de març sigui cridat, després de tant temps d'haver prescindit d'ell, el poble a elegir els seus representants en el govern de la cosa pública. Els republicans però demostren no sentir cap il·lusió per

aquestes eleccions i quan diuen que seran les més brutes que haurem vist i parlen i tot de no pendre-hi part donen prova de que es veuen perduda la partida. Però hem de recordar-los que en l'any 1923, lluitant contra la més gran i bruta oposició del Poder públic, com en van ésser bona mostra les il·legalitats comeses en el nostre districte contra En Trias, els regionalistes obtingueren la meitat de la representació parlamentària de Catalunya. Quan un partit té una força real i és ben dirigit sap imposar-se en la lluita electoral.

A nosaltres aquestes eleccions se'ns fan interessants. Esperem que com mai els catalans demostrarem amb els nostres vots el desig de Catalunya de viure una vida autònoma. Comptem que la meitat, si fa o no fa, dels nous diputats catalans seran de la Lliga i seran també defensors de Catalunya d'altres tendències la quasi totalitat dels altres. Confiem que els creixents regionalismes de València, Mallorca, Bascònia i Galícia i demostraran la seva pujança i desitgem que siguin molts els amics d'En Cambó que surtin triomfants per a ajudar la seva política renovadora.

El Dr. Josep M.ª Trias de Bes serà altra vegada el nostre candidat. Pels seus talent, cultura i eloqüència honorarà el nostre districte se l'haurà d'apoiar principalment perquè representa la política més convenient a Catalunya. És amic de la pau i de l'ordre en els pobles, tan necessaris a tot progrés i benestar i és més amic de la renovació de la vida pública per evolució que per revolucions perilloses i contraproduents.

A hores d'ara no sabem si tindrem contrincant ni si serà aquest un monàrquic o un republicà. Amb tot i això cal que complint un deure de ciutadania ens preparem a fer sortir triomfant a En Trias que abans que monàrquic o republicà és català.

«La Publicitat» i la veracitat

Pels Reis llegírem a «La Veu de Catalunya» d'aquell dia, el primer dels interessants articles amb els quals En Cambó contestà al cap de les escorrialles del partit conservador, comte de Buggallal, prototipus del polític de la vella política.

Al començament hi feia constar En Cambó

que el comte l'ataca pel seu catalanisme, i més endavant dedicava seixanta vuit ratlles del seu article a doble columna a ocupar-se del problema català.

A l'endemà compareix «La Publicitat» i hi llegirem lo que segueix: «El Sr. Cambó ha iniciat la rèplica que havia anunciat al discurs del Sr. Bugallal. En el primer article, molt extens, no toca cap tema que afecti Catalunya. Es refereix a política general, i, més concretament, a qüestions de caràcter general.»

¡I pensar que hi ha alguns molletans que accepten com article de fe tot quant «La Publicitat» porta!

Sorteig per als nostres subscriptors

TRENTA SIS PREMIS

Tindrà lloc el tercer diumenge de Febrer, dia 15, prenent per base els números dels rebuts de subscripció del mes de Gener.

PREMIS

Del primer al quart: «Hostes vingueren...» per Joan Vallès i Pujals.

Cinquè i sisè: «La Nacionalitat Catalana» per Enric Prat de la Riba.

Del setè al setzè: «El moment polític» per Joan Estelrich.

Del dissetè al trenta-sisè: «El nostre imperialisme» per Joaquím Pellicena.

El sorteig del dia 18 d'aquest mes donà el següent resultat:

Primer i segon: Núms. 56 i 29.

Tercer i quart: Núms. 30 i 64.

Del cinquè al setè: Núms. 58, 9 i 10.

Del vuitè al setzè: Núms. 2, 65, 8, 59, 4, 63, 5, 12 i 32.

Del dissetè al tretanovè: Núms. 60, 1, 61, 11, 6, 3, 35, 34, 15, 23, 16, 18 i 21.

NOTICIARI

Hem tingut el gust de rebre el primer número de «Nostra Veu», butlletí mensual portaveu del nostre Foment de la Sardana.

Està molt ben presentat i formen el seu cos de Redacció el joves Joan Ambrós, Frederic Ros Chacón, Joan Oliveras, Martí Pou i Joan Mayol.

Li desitgem molts anys de vida per a laborar en prò de la cultura catalana de Mollet.

El nostre amic Sr. Vicents Camp, alcalde de Mollet i el Sr. Trias de Bes, visitaren novament al Capità General per a interessar la llibertat del detingut molletà Joan Pedrerol.

De moment, no han i no hem pogut tenir el gust de veure que les seves gestions hagin donat resultat. Sembla, però, que no trigarem gaire.

A no trigar, seran cridats per la Comissió administradora, els copropietaris del mobiliari de de l'ex-Centre Nacionalista, per a que diguin el destí que cal donar al mobiliari llogat a l'Associació Post-escolar (Cantaires) i a una quantitat que té en dipòsit En Josep Sans.

Són molts els molletans que ens demanen si «Lluita» ha suspès definitivament la seva publicació.

Tenim entès que volen fer-la reaparèixer quan sigui aixecada la censura

Per fi ha quedat solucionada la qüestió del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria.

Ha presentat la dimissió la Junta que ara regia, i s'ha restituit en el seu lloc la que havia destituït el Directori, amb la obligació de que convoqui, dintre tres mesos, una Junta general per a renovar-la.

Els Sindicats lliures passen a una casa del carrer de la Unió, i així l'edifici de la Rambla de Santa Mònica passa altra vegada a mans dels seus vers propietaris, els antics socis del Centre de Dependents.

Es deu principalment al ministre del Treball Sr. Sangro la solució d'aquest assumpte. Era hora ja que poguéssim felicitar al Govern per aquest acte de justícia.

Han estat cridats a declarar davant el Jutge militar Sr. Rocha tots els membres del Consell Directiu del Centre Catalanista Republicà.

Gaseoses i Sifons

CREUS

Són les millors

Anís

CASTELLS

Fàbrica a MOLLET:

Berenguer III, 34 - 38

Sucursal a BARCELONA:

Sans, 136

Col·legi de Sant Jaume

Classes de nit i a hores convingudes

Berenguer III, 198 (Can Petit)

Director: Jaume Tosquella

URALITA

MADRID

Plaça Salesas, 10

BARCELONA

Plaça A. López, 15

Teules de 2'50 m. i de 1'85 m. per 1'14 m.

Teules de 1'20 m. llarg per 75 cm. ample

Canons per a desaiguar des de 6 fins a 25 cm. diàm.

Canalons per a recullir aigües, de varies amplades i llargades

Dipòsits des de 60 fins a 1000 litres de cabuda

Exigiu sempre la marca de garantia

URALITA que porten totes les planxes

Agència i Magatzem de Mollet
Ociví Tapias * Jaume I, 76 i 82

Xarop Hipofosfits ~

~ **F O Z** ~

De bon gust i resultats immillorables

Els adobs i matèries per a fer-ne de la casa

«Abonos Espinás, S. A.»
els trobareu a

CAN VILARROSAL

Hostal «LA MARINETTE»

Granja / / Cafè - Bar Centre d'Esports

Salvador Llavina

P. Mercadal - Tel. 40

MOLLET